

Κυριακή Α' Λουκά (Θεοφύλακτος Αρχιεπίσκοπος Βουλγαρίας)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Σεπτεμβρίου 22, 2017

(Λουκ. ε΄. 1-11)

«Τὸν ἐστρίμωνχαν τὰ πλήθη, γιὰ ν' ἀκούσουν τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ κι αὐτὸς στεκόταν κοντὰ στὴ λίμνη Γενησαρέτ. Εἶδε δυὸ βάρκες ἀραγμένες στὴν ἀκρολιμνιά· οἱ ψαράδες πὸ κεῖ ἔπλυναν τὰ δίχτυα τους. Μπήκε σὲ μιὰ ἀπ' αὐτὲς ποὺ ἦταν τοῦ Σίμωνα καὶ τὸν παρακάλεσε νὰ ξεμακρύνῃ λίγο ἀπὸ τὴ στεριά. Κι ἀφοῦ κάθισε ἄρχισε νὰ διδάσκῃ τὸν κόσμον μέσ' ἀπὸ τὴ βάρκα. Ὅταν τέλειωσε εἶπε στὸ Σίμονα· Γύρισε στ' ἀνοιχτὰ καὶ ρίξτε τὰ δίχτυα γιὰ ψάρεμα.

Τοῦ ἀποκρίθηκε ὁ Σίμωνας καὶ τοῦ εἶπε· Δάσκαλε, ὅλη τὴ νύχτα κοπιάσαμε καὶ δὲν πιάσαμε τίποτα. Θὰ ρίξω ὅμως τὸ δίχτυ ἀφοῦ τὸ ὀρίζεις. Ἔκαμαν ἔτσι κι ἔπιασαν τόσο μεγάλο πλῆθος ψάρια ποὺ ἄρχισε τὸ δίχτυ νὰ σπάζῃ. Φώναξαν τοὺς συνεταιίρους τους τῆς δεύτερης βάρκας νὰ πᾶν νὰ τοὺς βοηθήσουν. Πῆγαν καὶ γέμισαν καὶ οἱ δύο βάρκες σὲ σημεῖο νὰ βουλιάζουν. Ὅταν τὸ εἶδε αὐτὸ ὁ Σίμωνας πέφτει στὰ γόνατα τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὸν παρακαλεῖ. Ἔβγα ἀπ' τὴ βάρκα μου, Κύριε, γιὰτὶ εἶμαι ἁμαρτωλός. Τὸν εἶχε γεμίσει θάμπος κι αὐτὸν κι ὅλους τοὺς συντρόφους του γιὰ τὰ ψάρια ποὺ εἶχαν πιάσει μ' αὐτὸ τὸν τρόπο. Ὅμοια εἶχαν ξαφνιαστῆ κι ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, γιοὶ τοῦ Ζεβεδαίου ποὺ ἦσαν συνέταιροι τοῦ Σίμωνα. Γι' αὐτὸ ὁ Ἰησοῦς εἶπε στὸν Σίμονα· Μὴ φοβᾶσαι, ἀπὸ τώρα θὰ ψαρεύῃς ἀνθρώπους. Κι ἀφοῦ ἔσυραν τὰ πλοῖα στὴ στεριά, τὰ παράτησαν ὅλα καὶ τὸν ἀκολούθησαν».

Ἀποφεύγει ὁ Κύριος τὴ φήμη, κι αὐτὴ τόσο περισσότρο τὸν καταδιώκει. Ἐρχόταν ὁ κόσμος, κι ἐκεῖνος ἀνεβαίνει στὸ πλοῖο. Γιὰ νὰ μιλήῃ ἀπὸ τὸ πλοῖο σ' αὐτοὺς ποὺ στέκονταν στὴν ἀμουδιά· ὅλοι ἀπέναντί του. Κι ἀφοῦ μίλησε στὸ πλῆθος, δὲν ἄφησε χωρὶς ἀμοιβὴ τὸν κύριο τοῦ πλοίου. Τὸν εὐεργετεῖ διπλά: τοῦ χάρισε πλῆθος ψάρια καὶ τὸν κάμει μαθητὴ του. Θαυμάστε τὸν τρόπο τοῦ Κυρίου, πῶς προσελκύει καθένα μὲ τὰ δικά του καὶ τοὺς συντρόφους του. **Προσέξτετε καὶ τὴν ἡπιότητα τοῦ Χριστοῦ** πῶς παρακαλεῖ τὸν Πέτρο ν' ἀπομακρύνῃ τὸ πλοῖο ἀπὸ τὴ γῆ. Τὴ λέξη ἠρώτησε πρέπει νὰ τὴν πάρωμε στὴ θέση τῆς λέξης παρακάλεσε. Ἀλλὰ ὁ Πέτρος πόσο βολικὸς ἦταν ὥστε νὰ δεχθῆ στὸ πλοῖο τοῦ ἀνθρώπου ποὺ δὲ γνώριζε καὶ νὰ τὸν ἀκούῃ σὲ ὅλα. Ὅταν τοῦ εἶπε νὰ πᾶνε ἀνοιχτὰ, δὲν ἀρνήθηκε. Μποροῦσε νὰ πῆ. Ὅλη τὴ νύχτα κοπίασα καὶ δὲν ἐκέρδισα τίποτα καὶ τώρα νὰ σὲ ἀκούσω καὶ νὰ ὑποβληθῶ σὲ νέους κόπους; Δὲν εἶπε τίποτα ἀπ' αὐτὰ. Ἀλλὰ τὸ ἀντίθετο. Ἀφοῦ μὲ συμβουλευεῖς θὰ ρίξω τὸ δίχτυ στὴ θάλασσα. Τόσο θερμὴ ἦταν ἡ πίστη του καὶ προτοῦ πιστέψῃ. Γι' αὐτὸ καὶ πᾶνει τόσα ψάρια, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὰ τραβήξῃ καὶ κάμει νόημα στοὺς

συντρόφους του, στους συνεργάτες στο άλλο πλοίο. Μὲ νοήματα τοὺς προσκαλεῖ γιατί ἡ ἔκπληξή του ἀπὸ τὴν ψαριά δὲν τὸν ἄφηγε οὔτε νὰ μιλήσῃ. Μὲ πολὺ σεβασμὸ ἔπειτα ὁ Πέτρος ζητεῖ ἀπὸ τὸ Χριστὸ νὰ μὴ μείνῃ στὸ πλοῖο του, χαρακτηρίζοντας ἀμαρτωλὸ τὸν ἑαυτὸ του κι ἀνάξιο νὰ μείνῃ μαζί του. Ἐρμηνεύσετέ τα ἂν θέλετε καὶ ἀλληγορικά. Τὸ πλοῖο εἶναι ἡ Συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων. Ὁ Πέτρος δίνει τὸν τύπο τῶν δασκάλων τοῦ Νόμου. Ὅλη τὴ νύχτα κοπίασαν οἱ δάσκαλοι πρὶν ἀπὸ τὸ Χριστὸ καὶ δὲν ἔπιασαν τίποτε. **Νύχτα· ὁ καιρὸς πρὶν ἀπὸ τὴν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ**. Κι ὅταν ἦλθε ὁ Χριστὸς καὶ ἔγινε ἡμέρα, ἀφοῦ πῆραν τὴ θέση τῶν νομοδιδασκάλων οἱ ἀπόστολοι στὸ λόγο ἐκείνου δηλαδὴ στὴν προσταγὴ του, ρίχνουν τὸ δίχτυ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ συλλαμβάνουν πλῆθος ἀνθρώπους. Μόνος του ὁ καθένας δὲν μπορῇ οἱ ἀπόστολοι νὰ τραβήξουν τὸ δίχτυ μὲ τὰ ψάρια ἀλλὰ κάμουν νόημα στοὺς συντρόφους καὶ συνεργάτες τους καὶ συνεργάζονται μαζί τους. Αὐτοὶ εἶναι οἱ κατὰ τὶς διάφορες ἐποχὲς ποιμένες καὶ διδάσκαλοι τῶν Ἐκκλησιῶν, πὺ ἐξηγοῦν καὶ ἐρμηνεύουν τὴν ἀποστολικὴ διδασκαλία καὶ συνεργάζονται μὲ τοὺς ἀποστόλους γιὰ νὰ συλλάβουν τοὺς ἀνθρώπους. Προσέξτε καὶ τὴ φράση ρίχνουν τὰ δίχτυα. **Τὸ Εὐαγγέλιο εἶναι τὸ δίχτυ**, λέξη ταπεινὴ καὶ συνηθισμένη πὺ ταιριάζει μὲ τὴν ἀσημότητα ἐκείνων πὺ τὴν ἀκοῦν καὶ γι' αὐτὸ καὶ ὁ λόγος νὰ ριχτῇ στὴ θάλασσα. Κι ἂν κανένας ἔλεγε ὅτι φανερώνεται τὸ βάθος τῶν νοημάτων μὲ τὴν ἔκφραση ρίχνουν τὸ δίχτυ στὴ θάλασσα, κι αὐτὸ δὲν θὰ ἦταν ἀταίριαστο. Ἐκπληρώθηκε ὁ λόγος τοῦ προφήτου πὺ εἶπε· Ἴδου, ἐγὼ θὰ στείλω πολλοὺς ψαράδες, λέγει ὁ Κύριος. Κι ἔπειτα θὰ στείλω πολλοὺς κυνηγοὺς καὶ θὰ τοὺς συλλάβουν. Καὶ **ψαράδες ἐννοεῖ τοὺς ἁγίους ἀποστόλους**, ἐνῶ κυνηγοὺς τοὺς κατὰ τὶς διάφορες ἐποχὲς προϊσταμένους καὶ διδασκάλους τῶν Ἐκκλησιῶν.

(Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν Διονυσίου, "Πατερικὸν Κυριακοδρόμιον", Τόμος Δεύτερος, Ἀθῆναι 1969, σελ.325-327)

(Πηγὴ ἡλ. κειμένου: kirigmata.blogspot.com)